

ELSŐ FEJEZET

ÉNNEK A SZTORINAK egyetlen újságíró sem tudott volna ellenállni.

Egy kést lóbáló leskelődő, aki abban a tévhitben él, hogy ő Dayne Matthews hites felesége! A vád, miszerint ez az őrült nő Paradise Cove sötét árnyékából előugorva gyilkossági kísérletet követett el Dayne munkatársa ellen, akit Dayne megmentett. A fényképek, amelyek arról árulkodtak, hogy Dayne egy ismeretlen nővel csókolózott a tengerparton korábban azon az estén. A tény, hogy eddig még senkinek sem sikerült beazonosítania a nőt.

Nem számított, hogy csak tanúvallomásokról van szó. Ezen a januári reggelen híradós kisbuszok és fotósok egész hada lepte el a Los Angeles-i Felsőbb Bíróság épületének bejáratát, abban reménykedve, hogy egy pillantást vethetnek a sztárra, akiből soha nem volt elég.

Dayne Matthews egy bérelt fekete autó hátsó ülésén ült; ez a jármű ismeretlen volt a sajtó előtt. Ügyvédje, Joe Morris vezetett. Csak ketten ültek az autóban, és amikor megálltak egy piros lámpánál a bíróság előtt, mindent jól láttak. Híradósok, újságírók és bulvárforósok rohagáltak összevissza, keresték a legmegfelelőbb látószöveget,

a legkevésbé árnyékos helyet, vezetőkeket illesztettek össze, lencsét igazítottak, miközben várták, hogy megjelenjen.

– Ma felvonult a teljes haderő. – Joe bekanyarodott a parkolóba.

– Odáig vannak a jó sztorikért. – Dayne mellett az ülésen ott hevert az újság. Felvette. A sajtósa már beszélt a médiával, és szép csavart vitt a történetbe. A cikk így szólt: *Dayne Matthews és munkatársa, Katy Hart ma reggel tanúvallomást tesznek a bíróságon a leskelődő Margie Madden ellen.*

Dayne magában nevetett. Katy félórával őutána jön majd a bíróságra, és aligha nevezhető a munkatársának – bár a média és a rendőrség ezt hitte Katyról kezdettől fogva. Egy „munkatárs”, aki segített neki felmérni egy esetleges forgatási helyszínt egy közelgő filmhez. Mivel Katy ismeretlen volt előttük, elképzelhetőnek tűnt, hogy senki nem tudja meg róla, hogy színésznő; hogy elutasította a főszerepet az *Álmodj tovább!* című filmben, vagy azt, hogy az indianai Bloomingtonban él. A bulvárlapokban megjelent egy kép arról, hogy Dayne korábban azon az estén csókolózott egy ismeretlen nővel a tengerparton, de Dayne elmagyarázta, hogy az illető egy színésznő volt, aki szeretne névtelen maradni. Az emberek nem kapcsolták össze a két történetet.

– Menjünk! – Az ügyvédje nagyot sóhajtott, és parkolásba kapcsolta az autót. – Jó időbe telik majd átverekednünk magunkat a tömegben.

Dayne kikapcsolta a biztonsági övet, és a jármű ajtaja felé csúszott. A sajtónak és a rendőrségnek előadott magyarázatában akkora lyukak voltak, hogy egy vonat is átfért volna rajtuk, de hazugság igazából nem volt benne. Katy *tényleg* a munkatársa volt abban az értelemben, hogy egy ideig munkakapcsolat volt közöttük. A rendőrséget pedig nem érdekelték a bulvárfotók arról, hogy ő valami nővel csókolózott a tengerparton. Elvégre nem ellene folyik a per, hanem Margie Madden ellen.

Ezzel a magyarázattal időt nyertek. Így Katy a lehető legtávolabb távol maradhat a reflektorfénytől. Mire az esküdtszék meghallgatja

a tényleges tanúvallomást, és rájön arra, hogy Katy gondolkodott az Álmodj tovább! szerepének elvállalásán, a film már majdnem a moziban lesz, és Katy neve csupán egy parányi részlet lesz a történetből.

Joe és Dayne gyors léptekkel, szorosan egymás mellett haladtak. Joe mindenképpen itt akart lenni, bár nem lett volna szükség erre. Az ügyész kezeli majd a tanúvallomásokat, és a tanúknak általában nem volt szükségük egyéb jogi képviselőre. De Dayne esete más volt. Közszerelőként bármit tett, vagy mondott, aminek a törvényhez köze volt, sok forgott kockán. Az ügyvédje ragaszkodott hozzá, hogy jelen legyen, és azt tervezte, hogy a tárgyaláson majd minden pillanatban ott lesz Dayne oldalán valaki a New York-i ügyvédi irodából.

Harminc méterre lehetek a bíróság épületétől, amikor az ott tolongó sajtósok megneszelték Dayne közeledtét. Sietve megfordultak, és ráirányították a kameráikat. Néhány jólöltözött híradós óriási mikrofonnal a kezében a többiek elé lépett. Minél nagyobb csatornát képviseltek, annál nagyobb valószínűséggel szólították a vezetéknevén.

– Mr. Matthews! – lépett elé egy erősen kifestett szőke nő. – Igaz az, hogy szeretné, ha a bíró ebben az ügyben példát statuálna Margie Maddennel, és igaz az is, hogy...

– Nem nyilatkozunk! – Joe megfogta Dayne könyökét, másik kezét pedig előre nyújtva utat tört a tömegben át. – Elnézést!

– Dayne! – kiáltott oda egy lesifotós kicsit hátrébből. – Mesélj a munkatársadról! Ő hol van? Nem kellene neki is...

– Már itt van! – válaszolt Joe elég hangosan, hogy a legtöbben hallják. Ez is a terv része volt, hogy elvegye a sajtó kedvét attól, hogy itt maradjanak, és várjanak Katyre.

A fotós felemelte a kezét, és újra odakiáltott:

– Még mindig együtt dolgozik Dayne-nel? És ha igen, milyen minőségben, mert nem találjuk a nevét a...

– Nem nyilatkozunk. – Joe ment tovább, és húzta Dayne-t maga után.

A tömeg szétnyílt, Dayne igyekezett egyenesen előre nézni, komoly arccal. A sajtó megkapja a kötelező fényképeket és feliratot –

